

trtne nasade, za nove mostove itd. En del pa se bo uporabil za to, da se za stalno upostavi vrednost našega dinarja. Da pa hočejo Angleži svoj denar zavarovati, je pa jasno, saj ga nihče ne meče brezglavo v Dravo!»

»In Hrvati? Ali niso ti zoper posojilo«, je vprašal načelnik.

»Hrvatje niso v vladi. Treba pa je, da tudi oni na neki način pristanejo na posojilo. Zato je bila ona konferenca v Zagrebu. Tu so hrvaški gospodarski krogi pristali na posojilo. Dali so namreč ministrom navodila, kako naj se posojilo uporabi, s tem pa so seveda tudi odobrili, da se naj posojilo najame.«

»Pa bo Slovenija tudi kaj dobila od tega posojila?« je nadalje povdaril načelnik, ki je dobro vedel, da Slovenijo le tedaj poznajo v Beogradu, če je SLS — v vladi.

»Bo gotovo dobila! Zastopniki mariborske oblasti so predložili posebno spomenico finančnemu ministru, da se nujno potrebuje od tega posojila potrebne svote za regulacijo Mure, Drave, Save in Savinje, za ureditev železniških zvez, za ceste in mostove kot tudi za obnovitev naših vinogradov. Upamo, da bomo še tedaj mi v vladi, pa bomo gotovo Sloveniji priborili potrebne svote!«

Radičevci je končno pripomnil: »Jaz pa že vnaprej vem, kaj bodo tedaj nasprotniki govorili. Rekli bodo, da so vse to oni dosegli. Saj zdaj isto lajno gonijo glede dohodnine. SLS je dosegla, da se je potom zakona odpravila dohodnina z letom 1929 popolnoma, letos pa da se je zvišala svota od 6000 na 12.000 dinarjev in s tem so skoro vsi kmetje že zdaj dohodnine prosti. Pucelj in Žerjav si zdaj pa to lastita!«

»Ta dva bosta sčasoma, če bosta vse za sluge SLS nase jemala, še »klerikalca« postala«, je načelnik šaljivo končal razgovor.

V NAŠI DRŽAVI.

Velikonočni prazniki, ki jih pravoslavni sedaj praznujejo, so prinesli tudi v politiki zatišje. V Beogradu sta le dva ministra in to dr. Korošec in dr. Šumenkovič. V raznih časopisih pa so vodilni politiki dali daljše izjave, s katerimi hočejo vplivati na javnost tudi med prazniki.

Radič hoče v vlado. Radič je silno nestalen politik, danes blagoslavlja, kar je včeraj preklinjal. Tako je v velikonočnih številkah beograjskih listov podal izjavo, da se bode vlada sestavila na ta način, da bodo notri radikali pa radičevci, poleg tega pa seveda mora ostati v vladi tudi — dr. Korošec.

Najbolj hud je na Davidoviča, ki ga zmerja za janičarja. Njegove izjave se povsod žaljivo razlagajo. Kakor pa vse kaže, bo ostalo pri tem, da bo Radič hotel v vlado, pa ne bo preveč gladko šlo, če bo sploh šlo!

Posojilo dobimo. Ker vsi gospodarski krogi, posebno še zastopniki kmetijskega stanu, naravnost silijo vlado, da čimprej zaključi z najetjem posojila, je šel poseben odposlanec v London, da vse

potrebno pripravi, da se posojilo podpiše in prvi del že dne 15. maja t. l. tudi izplača. Napor opozicije, ki gre v tem slučaju na rovaš velike škode za državo SHS, ni mogel zlomiti vlade, niti ni mogel zmešati gospodarskih krogov, pač pa je te »državotvorce« pokazal v pravi luči, to je, da so dejansko res protidržavni in protinarodni.

Radikalni nezadovoljneži, ki slučajno sedijo tudi v izvršilnem odboru radikalne stranke, bi radi ta svoj vpliv izrabili proti Vukičeviću in njegovi vladi: Ti so tako pozno prišli s tem nastopom, da je prepozno. Poleg tega pa radikalna stran ka in njeni pristaši vidijo, da ti nezadovoljneži gonijo le svojo osebno politiko, zato je njihov nastop v javnosti njih same osmešil. Vukičević v njihovih okrajih pripravlja odločen odgovor, po katerem jih bo še glava bolela.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Napad na italijanskega kralja Viktor Emanuela preteklo sredo v Milanu je dogodek, o katerem se govori po celem svetu. Napad se je izvršil tako-le: Kralja je Mussolini povabil, da naj otvori milanski velesjem. Kralj se je odločil, da bo to storil. Ker je bilo to nekaj izrednega, je jasno, da se je o tem že prej mnogo govorilo. Mussolini je izvedel tudi to, da se napad na kralja pripravlja, vendar kralja o tem ni obvestil. Določeno je bilo, da pride kralj točno ob 10. uri dopoldne na trg Julio Cezare, odkoder je vhod na velesjem. Kralj pa se je zakasnil. Točno ob desetih pa se je zgodilo nekaj drugega. Na trgu je nenadoma grozovito počilo, nastal je med množico krik in vik — eksplozija je peklenski stroj, to je aparat, ki ob določeni uri doteče in vžge smodnik ali dinamit. Peklenski stroj je bil skrit v — cestnem svetilniku. Eksplozija je povzročila strašno zmešnjavo med množico, posebno še, ker je bilo veliko ljudi od izstrelkov ranjenih, do 15 celo na mestu ubitih, ponajveč ženske in otroci. Ljudstvo se je razletelo na vse strani, kralj je sicer otvoril sejum, a bil je izredno razburjen. — Mussolini pa je bil tudi razburjen. Posebno še, ker so prišla poročila, da so pripravljali napad tudi na njega, pa so še pravočasno našli bombo na tiru, kjer bi se on moral peljati, pa on se je odpeljal z avtom. — Prve govornice, kdo da je kriv, so se obrnile na one kroge v Italiji, ki so dali mirno in nekaznovano umoriti poslanca Mateotija, pa nekega župnika v južni Italiji, ki so organizirali razne atentate na opozicijo. V zvezo s tem so nekateri listi spravljali celo Mussolinija samega, ker je znano, da je veliko nasprotstvo med njim ter kraljem, da sta se Mussolini in prestolonaslednik že celo dvobojevala itd. itd. Vendar dokazov za take trditve ni videti. Posebno še, ker Mussolini osebno vodi preiskavo in je dal že nad 8000 oseb zapreti v ječo. Zaprti pa so pred vsem nasprotniki fašizma, ki so bili in so še na strani kralja. Pravega napadalca seveda niso našli. Nekaj ljudi so sicer že čisto določeno obdolžili, vendar se pa ne more najti sled, ki bi peljala do pravega krivca, pa to kljub temu, da se Mussolini sam prizadevuje. — Posledice tega napada bodo šele prišle v javnost. Dose-

daj se ve le toliko, da se je v vojaški kasarni v Milanu razpočila tretja bomba, kar pa italijanski krogi prikrivajo. Na splošno niso smeli časopisi v Italiji o teh dogodkih pisati kaj drugega kot to, kar je Mussolini narekoval. — Te bombe, pa da jih je položil kdo iz te ali iz druge strani, so bile položene iz političnih vzrokov. Bomba je pa v politiki zadnje sredstvo, potem pride boj na nož. Če pride v Italiji do tega že zdaj takoj, ni še vidno. Vidno je le, da pride in da je Mussolini svoji domovini — nesreča!

Revolucija na Grškem. Zadnji čas se je poročalo, da se je zaprla meja med Grčijo in Jugoslavijo. Res se je, a le za kratko. Šlo je namreč za to, da niso mogli iz Grčije pobegniti v Jugoslavijo zarotniki, ki so pripravljali revolucijo. Več visokih častnikov je romalo v zapor.

Kaj bo še v Rumuniji? Da je v tej državi težek političen položaj, je razumljivo. V zunanji politiki — popolen neuspeh, v notranji politiki vse v neredu, ni pravega vladarja, ni močne vlade, — vse to so dejstva, ki potiskajo Rumunijo v nesrečo. Nekateri iščejo rešitev v tem, da bi se Rumunija in Ogrska združili v eno državo. Je pa to nekaj nesmiselnega, ker so med obema državama velika nasprotstva.

Poljska zoper Slovane. Zadnji čas prihajajo poročila, da se poljska država postavlja na stališče Italije in zunanji minister Zaleski je imel te dni razgovor z Mussolinijem. Vendar bo Poljska prišla vsled mejaštva na Češko in Rusijo zaradi neslovanstva, vsled mejaštva na Nemčijo pa zaradi italijanskega prijateljstva vobče v neprijeten položaj. Ker pa na Poljskem tudi vlada tak diktator, kot je v Italiji Mussolini, to je general Pilsudski, je verjetno, da jih enako početje napravlja prijatelje.

Boj za svobodo Egipta se začasno vrši še vedno na papirju, a tu vedno hujše. Anglija bo morala popustiti.

Turčija postaja moderna. Turška vlada je proglasila, da so vse vere v Turčiji in ne le mohamedanska, enakopravne. Spominjamo ob tej priliki, da so mohamedanci med svetovno vojno takorekoč poklali polmilijonski armenski katoliški narod.

Za NEDELJO

Za dobrim Pastirjem!

Kmalu po postnem času, v katerem smo imeli pred očmi trpečega Kristusa, obhaja Cerkev nedeljo dobrega Pastirja. Ta nedelja in postni čas sodita kaj dobro skupaj.

Nedelja dobrega Pastirja nam tako jasno kaže pomen in namen Kristusovega trpljenja. V svojem trpljenju je Kristus izvršil, kar je rekel o dobrem pastirju, da »da življenje za svoje ovce« zato »da bi imele življenje, da bi ga imele obilneje.« Kristus pretrpi ono neizmerno morje trpljenja, da bi ljudje, ki so bili kakor izgubljene ovce, zopet imeli pot k pravemu življenju, k življenju, ki osreči človeka že tukaj in mu pripravi večno srečo.

Nedelja dobrega Pastirja nam hoče klicati: »Za Jezusom, ki je dobri pastir!« Slišiš lahko večkrat: »Duhovniki s svo-

jimi pridigami in zahtevami hočejo ljudi samo varati in izkoriščati. Ali so si duhovniki sami izmislili te nauke? Ali niso to nauki Jezusovi? Kako pa ne bi zapal Kristus, ki je vendar s svojim trpljenjem pokazal, da je dobri pastir, da ti hoče dobro. Težko se ti zdi živeti po naukih Kristusovih. Zahteva to žrtve, včasih zelo velike. Ali ni Kristus, ki te kliče za seboj, pa največ storil in žrtvoval za tvojo dušo? Ko je šel kralj Aleksander Veliki s svojo vojsko skozi vročo iransko puščavo, je njega in vojake mučila silna žeja. Nek vojak je našel v mali mlaki nekaj blatne vode in jo je prinesel kralju. Žalostno so gledali drugi vojaki, ko je kralj nastavljal k ustnicam čelado, v kateri je bila voda. A kralj ni pil, temveč je razlil vodo po tleh. Tu je vojake prevzelo neizmerno navdušenje in so začeli klicati: »Pelji nas, kamor hočeš! Nismo žejni, nismo utrujeni, dokler imamo takega kralja.« Da, je lepa, svetla življenjska pot, na katero nas kliče Kristus, težka, zahteva večkrat velike žrtve, a če vidimo, kako je Kristus sam šel po tej poti, če vidimo, koliko je on storil in žrtvoval, da bi nam zaslužil moč, da lahko hodimo po tej poti, moramo pač tudi mi govoriti: »Pelji nas, kamor hočeš! Nismo utrujeni, nič ne omagujemo, dokler imamo takega voditelja.«

A še tudi drugače hodimo za dobrim Pastirjem! Hodi za njim ti oče, ti mati in bodi dobri pastir tvojim otrokom!

Hodite za dobrim Pastirjem gospodarji, predstojniki in bodite dobri pastirji svojim podložnikom! Kako lepo je bilo včasih, ko so se gospodarji in predstojniki zavedali, da imajo veliko dolžnost tudi do duš svojih podložnih.

Hodimo za dobrim Pastirjem vsi drugi in hodimo dobri pastirji danes, ko toliko ljudi tava po krivi poti in drvi v svojo nesrečo!

Bodimo dobri pastirji z dobro besedo, izgovorjeno ob pravem času in na pravem mestu!

Bodimo dobri pastirji s pravim krščanskim življenjem, ki ga nosimo v svojih dušah!

K nekemu redovniku je prišel zvečer mož in ga je prosil, da bi po dolgih letih zopet lahko opravil spoved. »Kaj vas je pa pripravilo do tega«, vpraša duhovnik. »Moja žena«, odgovori mož. »Kaj vam je vendar povedala?« »Nič. Nikdar nič ni govorila o mojem izpreobrnjenju. Verna in pobožna je zvesto izpolnjevala svoje dolžnosti. Mirno in tiho je prenašala moje surovosti, bila je napram meni vedno ljubeznjiva in prijazna, to me je naposled le prišlo.«

Bodimo dobri pastirji z molitvijo! — »Molite eden za drugega, da bote rešeni«, pravi sv. pismo. Tako je molila sv. Monika za svojega izgubljenega sina. Tako je izpreobrneni žid. Alfonz Ratisbone ustanovil posebno družbo redovnic, da molijo za izpreobrnenje njegovih izgubljenih rojakov.

Bodimo dobri pastirji z žrtvami, ki jih trpimo za druge! Bila je mala deklica. V nedeljo zvečer je sedela pri materi in se učila za drugi dan. Tu pa pride prej, kot navadno, oče zopet iz gostilne pijan, razgrajajoč in preklinjajoč. Mati hitro odpelje deklico v drugo sobico, da ne bi še dalje gledala odurnega prizora. Drugi dan deklica pri obedu ne je nič. Zastonj

ji prigovarja mati, ne dotakne se žlice in vilic, prosi samo za košček kruha. Sedaj vzroji oče in zapove deklici, da pri priči začne jesti. A otrok se razjoče in pravi: »Ne smem, sem Bogu obljubila, da ne bom.« Oče ves razjarjen zahteva, da pove, kaj je s to obljubo. Naposled deklica pove, da je Bogu obljubila, da se bo drugi dan postila ob samem kruhu, kedar bo videla očeta pijanega. Mož je bil čisto poparjen, nekaj časa se je izogibal otroka, ni se mu upal pogledati v oči. Nekega jutra pa, ko je prišel iz cerkve, je rekel: »Otrok, radi mene se ti ni treba več postiti! Danes sem pri spovedi obljubil, da ne bom nikdar več pijan.«

Za dobrim Pastirjem mi sami! Za dobrim Pastirjem z drugimi! Za dobrim Pastirjem gremo k svoji sreči.

Katoliška Cerkev hoče biti pravična — vsem! Varšavski škof Kakowski izdeluje statistiko Nemcev, ki so v njegovi škofiji, da bi se jim oskrbelo dušeskrbje v njihovem materinem jeziku. Iz istega razloga pa izdeluje tudi škof Berning v Osnabrücku statistiko Poljakov, ki so kot delavci naseljeni po njegovi škofiji.

Posvetitev severnega tečaja Kristusu Kralju. Italijanski general Nobile hoče v kratkem poskusiti svoj drugi polet z aeroplanom na severni tečaj. V vaticanski delavnici izdelujejo umetniški križ, ki ga bo generalu podaril papež, da ga pri svojem izletu spusti na severni tečaj. Križ ima napis, da naj se po njem severni tečaj posveti Kristusu Kralju. Generala bo na njegovem poletu spremljal tudi jezuit Gianfranceschi, ki bo opravil nad severnim tečajem sv. mašo.

Nasilje nad katoliškimi društvi v Italiji. V Italiji so se začeli razpuščati razna katoliška mladinska društva. Pri tej priliki so si zlasti v Kopru fašisti dovolili najogabnejša nasilja. Pri nekem duhovniku so zopet poskusili s starim fašistovskim zdravilom — ricinovim oljem. Tudi z nekaterimi ženskami so postopali na najsurovejši način. To dela fašizem, ki hoče veljati za nosilca največje kulture v Evropi!

Mehika. Protesti zoper mehikanskega samodržca Callesa so vedno glasnejši. V Nemčiji imajo v zadnjem času vsak praznik po vseh večjih mestih shode, na katerih protestirajo zoper postopanje, ki ga morajo trpeti katoličani v Mehiki. Tudi v nemškem državnem zboru je dr. Scheiber v imenu katoliških poslancev izjavil, da se ves kulturni svet zgraža nad krvočnostmi, ki se dogajajo v Mehiki. Kakor poročajo iz Amerike, je poslanik Zedinjenih držav Severne Amerike v Mehiki dobil od svoje vlade nalog, da skuša Callesa pridobiti, da bi se začel pogajati z Vatikanom in da bi končal kulturni boj.

NOVICE

Duhovniška vėst. Duhovnim svetovalcem je imenovan g. župnik na Solčavi Miloš Šmid.

Iz seje ožjega odbora mariborskega okrajnega zastopa. Okrajni zastop letos v vseh delih mariborskega okraja žvrši

velika dela za zboljšanje cest in naprava novih cestnih zvez. Nadaljevala so bode zgradba nove ceste iz Sv. Petra čez Nebovo proti Sv. Marjeti. Načrti so že odobreni, komisija je dne 11. aprila na licu mesta vse ugotovila in sedaj se bode delo razpisalo. — Priprave za zgradbo nove ceste Dogoše—Hoče so v teku. Ravno tako je vse pripravljeno za preložitve strmega Rajzmanovega brega in za nadaljevanje ceste do Sv. Križa in za preddelela za preureditev ceste Limbuš—Pekre—Radvanje—Hoče. Pri teh zgradbah potrebuje okraj več delovodij. V seji se je sprejelo v začasno službo kot delovodje Franca Kopše in Simona Horvat. Okraj prevzame oni del ceste, ki vodi skozi Kamnico. Preložil se bode strmi klanec na meji med Rošpohom in Kamnico. Stroške nosi občina in okraj. Tako bo dobil Maribor novo prijetno zvezo. — Občina Sv. Jurij ob Pesnici je zaprosila, da bi se napravila nova cestna zveza Sv. Križ—Sv. Jurij—Gornja Sv. Kungota. Tako bi bile po kratki črti zvezani Pesniška ter Dravska dolina čez Kozjak in Bresternico. Definitivno se bo o tej zvezi sklepalo, ko bo dograjena cesta Bresternica—Sv. Križ. — Na planinskem posestvu »Heinz« pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu, ki preide v last okraja, bode priredil okrajni zastop vzorni pašnik za rejo bikov.

Važno za dekanijo Dravsko polje! Od 17. do 23. maja je v tej dekaniji birmovanje. Dečki in deklice, ki pojdejo k birmi, že sedaj naprošajo botre, oziroma botrice. Ti pa že premišlujejo, kako birmo darilo je najlepše in nekaj zaleže. Nihče ne more ugovarjati, da je najboljši spomin na sv. birmo lep molitvenik, pa rožnivenec. Ker imate gotovo kaj pota v Maribor, vas botri in botrice vabimo, da si ogledate izredno bogato zalogo molitvenikov in rožnih vencev v Tiskarni sv. Cirila, Koroška cesta 5, ali Aleksandrova cesta 6. — V današnji številki je tudi cenik molitvenikov. Preglejte ga!

Zgodnja nevihta. V četrtek, dne 12. t. m., popoldan, je razsajala od Pohorja proti Dravskemu polju precejšnja nevihta. Med prvim grmenjem letošnjega leta je začela padati tudi toča.

Žrtev alkohola. V torek, dne 10. t. m., so iz Lendavskega potoka potegnili truplo fanta Jožefa Gjörkösa iz Dolnje Lendave. Umrli je postal žalostna žrtev alkohola. Nekako pred dvema tednoma je bil v vinogradu in se je tam precej napil. Ko se je zvečer v temi vračal proti domu, mu je veter zagnal klobuk v vodo. On ga je hotel potegniti iz vode, pri tem pa je izgubil ravnotežje in se je zvrnil v potok. Dasiravno so ga na vse strani iskali, ga niso mogli najti. V torek, dne 10. aprila, ga je slučajno zagledala neka žena, nakar so truplo v prisotnosti komisije potegnili iz vode.

Lastnemu otroku prerezala vrat in sebi zasadila nož v srce. Natakarkjeva žena Ljubica Lipovšek je v petek, dne 13. t. m., zvečer v svojem stanovanju s kuhinjskim nožem prerezala vrat svoji trinpolletni hčerki Slavici in nato zasadila še sama sebi ravno isti kuhinjski nož v srce. Vzrok tega groznega čina še ni pojasnjen. Ta žalostni slučaj se je dogodil v Zagrebu.

Radi samomora so morali na novo posvetiti cerkev. Na veliki petek je izvršila v Sv. Ivanu pri Baji na Madjarskem blizu